

L'INFERN DE MARTA (INCLOU LA MÀSCARA DE L'AMOR)

PASQUAL ALAPONT I VICENTE GARRIDO

COL·LECCIÓ «ESPURNA», 63

160 PÀGINES

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2003

Taller de prevenció dels maltractaments

Amb *L'infern de Marta*, Bromera ens ofereix un tríode per reflexionar o per tractar el tema tan actual dels maltractaments a les dones. Aquest oferiment a tres bandes comença amb una *nouvelle* de Pasqual Alapont, que porta el títol del volum i que està recomanada per a persones a partir dels 14 anys, on l'ingredient de la ficció ofereix al lector l'amenitat que després l'enganxarà (està narrada com un *thriller*, amb els ingredients canònics d'una novel·la de suspens) per engegar la reflexió didàctica. A continuació, la segona part del volum la signa Vicente Garrido, amb *La màscara de l'amor*, una mena de llibre d'autoajuda sobre tot el que envolta els maltractaments, basant-se en la història que el lector acaba de llegir. Totes dues obres es complementen i treballen, per mitjans diferents, els objectius didàctics que trobem, a la tercera part del tríode esmentat, a la pàgina web de Bromera. Allà, els suggeriments van orientats a dur a terme un «Taller de prevenció dels maltractaments» a l'aula, amb els professors –o fins i tot a casa– tal i com suggereix la introducció, amb els pares.

Maite Insa

EL SOMRIURE DE L'ESFINX

FRANCESC GISBERT I MUÑOZ

COL·LECCIÓ «TABARCA NARRATIVA», 28

121 PÀGINES

TABARCA LLIBRES, VALÈNCIA, 2003

Cercant l'esfinx de Lamartine

Francesc Gisbert i Muñoz (Alcoi, 1976) ens presenta ara, publicada a Tabarca llibres, una novel·la curta d'espionatge i misteri, ambientada a l'Egipte per contar un parell d'històries paral·leles. D'una banda, una expedició centrada a trobar tresors arqueològics del món antic que parteix amb un especialista valencià i, de l'altra, Gisbert recrea el diari del dibuixant Jean Philippe Lamartine, adscrit al cos científic de la Gran Expedició de Napoleó a Egipte, l'any 1798. De la unió de les dues històries eixirà una trama embolicada, viva, plena d'acció i on les protagonistes són dues joves alienes als misteris i interessos que hi ha al voltant del tràfic de peces arqueològiques. Elles dues, víctimes d'una mentida i d'una operació preparada per una organització internacional, s'enfrontaran involuntàriament a una secta que opera a l'antic Egipte, tot cercant una esfínx i una ciutat llegendària. Amb aquest lliurament, Francesc Gisbert, professor de llengua i literatura valencianes, ens dona també una proposta didàctica per tal d'acostarnos a una de les civilitzacions que és, junt a Mesopotàmia, el bressol de la humanitat.

Agustí Hernández

VISC EN DUES CASES, I QUÈ? MIREN AGUR MEABE
IL·LUSTRACIONS DE JOKIN MITXALENA. 32 PÀGINES

UN GOS AL PIS. I QUÈ? FINA CASALDERREY
IL·LUSTRACIONS DE MIKEL VALVERDE. 32 PÀGINES

TÀNDEM EDICIONS, VALÈNCIA, 2003

Literatura formativa per als temps moderns

La col·lecció de llibres plantejada sota l'epígraf «I què?» que l'editorial Tàndem publica en la seua versió valenciana, pretén donar arguments als xiquets a partir de 8 anys per enfrontar-se a situacions que potser encara no estan ben vistes socialment. En concret aquests dos llibres tracten dels problemes que sorgeixen quan una xiqueta decideix adoptar un gos en un pis urbà i de la curiosa situació a què s'enfronta una altra que viu la separació dels seus pares.

Amb bones il·lustracions i textos senzills i directes, els dos volums compleixen les expectatives desperdades pels títols. Plantejats com una ajuda, poden servir en efecte d'argumentari per fer comprendre els menuts que certs judicis que poden semblar majoritaris en la nostra societat no són en realitat més que màscares de prejudicis ja totalment extemporanis. Esperem que aquesta línia deixe prompte de ser una excepció entre les publicacions infantils i donem la benvinguda a aquesta primera aposta per l'«autotajuda» (sense connotacions negatives) també per als xiquets.

Jordi Sebastià

MARIETA FA UNA CABANYA

MARIETA FA MÀGIA

MARIETA DE FESTA MAJOR

FINA MASGRAU I LOURDES BELLVER

TÀNDEM EDICIONS, VALÈNCIA, 2003

Les metamorfosis de Marieta

Marieta és un personatge que ens sorprén sempre amb vocacions inaudites per a un animalet tan menut i que, sovint, la trobem en situacions de la vida on tots ens hem vist alguna vegada, com ara la festa major del poble, on les nostres tradicions –el foc dels coets i dels dimonis, els gegants i cabots i la música– acompanyen Marieta amb «*gust d'alegria*», i amb «*tots al carrer de nit i de dia*». Després de la festa major, Marieta i Pastafi, intrèpids, sempre en acció, no poden estar-se tranquils i fan cabanyetes amb els coixins de casa, en un dia plujós.

Amb versos delicats i divertits i uns dibuixos plens de moviment i sorpreses, els més menuts tenen ara a l'abast –davant d'unes vacances llargues– noves aventures de la mà de dues autores que saben com arribar a la sensibilitat dels nostres infants, a través d'uns llibres càlids, tendres i intel·ligents. Fina Masgrau i Lourdes Bellver han creat un personatge entranyable que omple l'univers lector de molts dels nostres menuts de poesia i màgia, perquè a aquesta rateta també li agrada ser maga.

Lourdes Toledo

GOLONDRINO AMA A VENANCIA

ABEL IPPÓLITO

COL·LECCIÓ «SOLY SOMBRA»

280 PÀGINES

EDICIONS DE PONENT, ONIL, 2003

Ruralisme màgic

Aquest és un còmic molt elogiat tant pels professionals (Ágreda o Jan) com per la crítica especialitzada (la secció del diari *Avui* o la revista *Dolmen*). La veritat és que els personatges són d'una idiosincràsia innegable: a més dels protagonistes, víctimes d'un amor maleït per raons que se sospiten al principi i s'esclareixen al final, hi ha un porc i una vaca parlants que mantenen relacions sexuals (Otto i Paquita), una àvia beata i fanàtica, un avi bondadós i un espantall demiürg que protagonitza alguns dels fragments més emotius. De fet, tota l'obra és un elogi sincer dels sentiments d'afecte contra qualsevol adversitat. Ara bé: una història tan basada en l'humor absurd, ¿com pot voler de sobte que el lector s'emocione? Per a mi aquesta mescla de tons no té sentit. És com el Mortadelo moribund, sagnant al final de la pel·lícula de Fesser: ¿realment algú se'n preocupa després d'haver-lo vist estampar-se a terra i volar per l'aire quaranta vegades? Els tons no acaben d'encaixar, com en aquest còmic ple de moments magnífics.

Felip Tobar

AL SERVICIO DE LAS DAMAS

CALO

COL·LECCIÓ «SOLY SOMBRA»

56 PÀGINES

EDICIONS DE PONENT, ONIL, 2003

Una edició afortunada

L'edició del còmic en el nostre país es produeix de manera escadussera i sovint poc reconeguda. Per això és una bona notícia que Edicions de Ponent haja posat a l'abast de l'aficionat una col·lecció molt correctament presentada, amb autors que fins ara resultaven quasi inèdits. És el cas de Calo i aquest *Al servicio de las damas*, un volum que recull diverses històries presentades sota el fil connector de les accions que homes i xiquets realitzen per acontentar les dones. En realitat, el recull és molt heterogeni i aquesta pretesa línia comuna resulta molt difícil de trobar en algunes de les historietes. És, potser, el principal defecte que el lector trobarà en aquest volum: la gran diversitat: de temàtica, de dibuix i també de qualitat, entre uns treballs i uns altres. S'intueix una procedència temporal molt diversa, fins i tot en el grau de maduració de l'autor. Malgrat tot, el resultat és estimulante; Calo té un dibuix elegant, senzill i, a la vegada, preciosista. D'altra banda, les històries que narra són interessants: «La veredeta alegre», «Isabel» i «Hijas mías» destaquen com a les peces més aconseguides.

Jordi Sebastià

LAS AVENTURAS DEL CAPITÁN TORREZNO. ESCALA REAL

SANTIAGO VALENZUELA

COL·LECCIÓ «SOLYSOMBRA»

124 PÀGINES

EDICIONS DE PONENT, ONIL, 2003

Un anti-heroï de tabac negre

Segon lliurament de les aventures de Torrezno, un personatge que passa de la barra del bar a un món fantàstic i delirant on haurà de protegir, quasi sense voler, els habitants de la ciutat de *Deeneim* de les tropes del misteriós Shogun, el cap dels exèrcits invasors que recorda vagament a *Darth Vader*, el roïn de la primera trilogia de la Guerra de les Galàxies.

No és l'única referència que podem trobar en aquesta novel·la gràfica. I és que si alguna cosa caracteritza la història és l'eclecticisme. L'autor ens presenta un escenari apocalíptic on conviuen legions romanes, les tropes de Gengis Khan, la Bíblia o les muralles medievals. Un *potipoti* cultural, històric i religiós, adobat amb mistos gegants o escarbats que fan de cavalls. Tot, per a construir una ficció intel·ligent però sobretot divertida, amb continus tocs d'humor per part del protagonista. Alhora és d'agrair el traç de Valenzuela, que mescla la caricatura i el dibuix més crument realista en unes vinyetes on destaca, sobremamera, una utilització magistral del clarobscur. Hi haurà pròxim episodi, no us el perdeu.

Àlvar Peris

APOCALYPSE NOW REDUX.

FRANCIS FORD COPPOLA (1979-2001)

RAMON MORENO CANTERO

COL·LECCIÓ «GUÍAS PARA VER Y ANALIZAR», 131 PÀGINES

NAU LLIBRES-OCTAEDRO, VALÈNCIA, 2003

Un descens als inferns

Al Festival de Cannes de 2001, Francis Ford Coppola va presentar «Apocalypse Now Redux», un nou muntatge, amb 53 minuts inèdits, d'aquesta pel·lícula considerada ja un clàssic i, per a molts, el millor exponent de l'oposició de Hollywood a la guerra del Vietnam, tot i les crítiques que va rebre per no prendre partit obertament contra el conflicte.

Aquest lliurament de les «Guías para ver y analizar» ens ofereix la possibilitat de conèixer a fons aquesta nova versió que incideix en els temes plantejats a l'original com ara la degradació moral de l'exèrcit, la guerra com un circ espectacular, i sobretot, el viatge interior del protagonista, sempre vorejant la línia que separa el seny de la bogeria. Amb una anàlisi profunda i exhaustiva, l'autor no només ens mostra tot un seguit de dades tècniques sobre la pel·lícula, sinó que ens acosta tota la complexitat d'una producció que es va allargar quatre anys i que va transformar la vida de tots els qui hi varen participar, sobretot del mateix Coppola i del protagonista, Martin Sheen, qui va patir un infart en ple rodatge.

Àlvar Peris

DIGUES BLAU CEL

SANTI VALLÉS CASANOVES

ASSOCIACIÓ CULTURAL DEL 750 ANIVERSARI

198 PÀGINES

L'ALCÚDIA, 2002

Memòria gràfica de l'Alcúdia

Continuant la tasca encetada amb *El rebost de la memòria*, treball que repassava les festes alcudienques des del segle XVIII a l'actualitat, Santi Vallés insisteix en esperonar els sentiments identitaris dels seus conciutadans per mitjà de la patrimonialització sistemàtica del passat.

Digues blau cel és el catàleg de l'exposició fotogràfica homònima, realitzada dins dels actes de celebració del 750 aniversari de la carta de poblament, on es mostrava una col·lecció de fotografies de l'Alcúdia i dels seus habitants organitzades temàticament -la casa, la família, l'escola, la mili, les festes, la feina, la religiositat... Una mostra que palesa les profundes transformacions econòmiques, socials i culturals que han experimentat els nostres pobles durant els darrers anys i davant les quals hom reacciona enarborant la memòria, que la fotografia ha fixat, per no acabar completament dissolt dins d'un món com més va més homogeni i despersonalitzat.

Josep Vicent Frechina

LES NORMES DEL 32, SETANTA ANYS DESPRÉS

ABELARD SARAGOSSÀ, VICENT PITARCH I MANUEL PÉREZ SALDANYA. COORDINACIÓ: JULIÀ-VICENT REY NICOLÀS

62 PÀGINES

EDICIONS ALLIOLI, VALÈNCIA, 2002

Una fita històrica

Les Normes de 1932 constitueixen, sense cap mena de dubte, una fita cívica i cultural sense precedents en la nostra història, reflex d'una eferescència intel·lectual i d'una reactivació lingüística que el colp d'estat de 1936 escapçà dramàticament.

El 21 de desembre de 1932, a Castelló de la Plana, cinquanta-dos personalitats de diversa ideologia i sensibilitat, signaven unes *Bases per a la unificació de la ortografia valenciana* que no eren altra cosa que l'adaptació en clau valenciana de la reforma que Pompeu Fabra i l'Institut d'Estudis Catalans acabaven d'engegar al Principat. I mai serà sobrer insistir en la importància cabdal d'aquell acord: la nostra llengua es deslliurava així de tots els llasts folklòrics per incorporar-se sense complexos a la modernitat.

Aquest llibret ha estat concebut com a homenatge, setanta anys després, a tots aquells que suscitaren i materialitzaren l'acord i aplega tres treballs de tres reconeguts especialistes en l'àmbit de la filologia valenciana que aprofundeixen en les raons, les conseqüències i la transcendència d'aquella fita històrica.

Josep Vicent Frechina

LA MEL D'ARISTEU

JORDI VALLS I POZO

COL·LECCIÓ «L'AIGUADER», 17

60 PÀGINES

EDITORIAL AGUA CLARA, ALACANT, 2003

Sensibilitat busca significat vital

Prenent com a espill la tragèdia protagonitzada per Aristeu, Jordi Valls (Santa Coloma de Gramenet, 1970) dibuixa la manca d'encaix d'una generació que s'ha trobat una societat ja construïda per altri. Sense l'avitentesa de germinar com a protagonistes, els seus components han de mirar d'adaptar-se al paisatge apàtic que els envolta. Tot això afegit a la fragilitat humana i l'atabalament provocat pel món modern. L'autor emprà una estructura en sis parts, tant l'obertura com el tancament només d'un poema, i la resta balla des del parell a un màxim de huit. Els poemes de Valls, però, fan ús del vers llarg, de la frase extensa, d'una narrativa sembrada de símbols. Els temes es presenten en moviments que els envolten, amb variacions sobre el silenci o l'esperança, amb una orfandat desolada de mitologies i, en ocasions, amb un estètica de les despulles que suggereix decadències. L'obra merescué el V premi Gorgos l'any 2002 –una convocatòria seriosa– i se'ns presenta amb un efectiu pròleg de Santi Rufas.

Eduard Ramírez

AI, VALÈNCIA! (POEMES 1017-2002)

SELECCIÓ DE M. JOSEP ESCRIVÀ I PAU SIF

PRÒLEG D'ENRIC SÒRIA

140 PÀGINES

EDICIONS 96, CARCAIXENT, 2003

Dolor de la ciutat

L'antologia *Ai, València!*, magníficament elaborada per Pau Sif i M. Josep Escrivà recull tot de poemes dedicats al nostre cap i casal. Dividit en dues parts, el llibre recull els poemes del període àrab més important cultural i socialment (segles XI-XII) i, després, els treballs de poetes que han escrit en català de la Renaixença ençà. El to del llibre ha de ser necessàriament elegíac perquè mentre els àrabs es planyen sobretot per la pèrdua de la ciutat, els escriptors en valencià veuen com la seua València deixa, a poc a poc, de ser valenciana, immersa en un terrorífic procés de substitució lingüística i cultural. Això provoca una inevitable i curiosa semblança en el to dels uns i els altres i obliga el lector a una incòmoda, però fecunda, reflexió. Si la selecció és bona, el pròleg d'Enric Sòria i els seus suggeriments sobre la incidència de la urbs en l'escriptor és soberbi. Tot això acompanyat d'un interessant CD del grup *Oh, foll amor* (amb un recitat potser una mica massa solemne) converteix el llibre en una obra molt recomanable que fa més comprensible la nostra ciutat que la majoria dels tractats teòrics i els estudis historiogràfics.

Jordi Sebastià

OFICIS DE RONDALLA

LLORENÇ GIMÉNEZ

IL·LUSTRACIONS MAYTE RAMOS

COL·LECCIÓ «SALABRET D'HISTÒRIES», 3, 53 PÀGINES

EDICIONS 96, CARCAIXENT, 2003

Professions d'un temps

Fa set anys que Llorenç Giménez va canviar l'ofici de mestre pel de rondallaire. En aquest temps ha viatjat per tots els racons del País Valencià contant i escoltant històries. *Oficis de rondalla* està dedicat a aquells treballs oblidats que ja només trobem als contes; feines quasi desaparegudes, com la del nevater, que cercava i guardava la neu als pous a l'hivern per a repartir-la a l'estiu, el granerer, el ferroveller, l'emblanquinadora, l'escurapous, l'esquilador, la carbonera, l'agarraserps...

Cada ofici té una pàgina, un poema i un dibuix –que ressalta la lletra inicial de la paraula. A mesura que avancen en la lectura dels ocurrents versos de Llorenç, els lectors i les lectores se sorprendran de la quantitat de ministeris que els nous temps han suprimit.

És una llàstima que els dos colors de l'edició (en blau els versos i en taronja els dibuixos) no facen justícia a les il·lustracions de Mayte Ramos. I un altre desencert de maquetació: per què els oficis estan ordenats per rigorós ordre alfabètic només fins la «G»?

Imma Gandia

ELS XIQUETS I LA LLENGUA

VICENT ESCRIVÀ

EDICIÓ I INTRODUCCIÓ D'EMILI CASANOVA

456 PÀGINES

EDITORIAL DENES, VALÈNCIA, 2003

D'un temps, d'un país

Aquest llibre compta amb dos grans apartats. El més llarg consisteix en la recuperació d'un curs de valencià publicat pel diari *Las Provincias* els anys 1975 i 1976. Una aposta valenta i decidida per l'ensenyament en valencià del diari conservador i que va tindre un èxit sense precedents en la societat valenciana. El curs va anar a càrrec del professor Vicent Escrivà, assessorat pel també professor Manuel Sanchis Guarnier.

L'altre apartat és la magnífica introducció d'Emili Casanova, de la mà del qual fem un viatge interessantíssim a través del temps per a trobar-nos amb una època en què la batalla de València no s'havia iniciat. Un temps on encara ningú no havia sospesat el benefici electoral que el secessionisme podia donar i, on des de la tribuna del diari degà de la premsa valenciana, s'insinuava un futur per a la normalització del valencià que mai no ha estat així.

El lector pot pensar que està davant d'una peça d'arqueologia, però res més allunyat de la realitat, ja que el curs manté, malgrat els anys transcorreguts des de l'entrada de la nostra llengua a les escoles, un gran nivell didàctic, que alguns afirmen que encara no s'ha superat.

Manel Alonso

MEMORIES D'UN IMPORTANT SENSE IMPORTANCIA

SERENETA

117 PÀGINES

PROMOCIO DE CULTURA VALENCIANA
DEL SENIA AL SEGURA, VALÈNCIA, 2003

Extraña importancia

El autor de *Memories d'un important sense importancia* (transcriptor se denomina a si mismo) dice haber recibido estas memorias de su verdadero autor y, por lo tanto, siente el deber de entregarlas al lector tal y como le fueron confiadas, sin someter el texto a cambio alguno. Así nos lo cuenta, así lo aceptamos, así lo decimos.

El libro que tenemos entre las manos es la historia de un «importante» hombre de la vida valenciana que decide escribir sus memorias, tal vez para comprenderse a través de todas las personas que ha sido durante las diferentes épocas de su vida.

Este hombre «sin importancia» rescata de la memoria sus días de infancia marcada por una doble influencia: del padre y de la madre, motivo por el cual se permite juzgarlos. Y al hacerlo, juzga cada una de las circunstancias que le ha tocado vivir y que detesta, tales como la guerra, la entreguerra y la postguerra. Las memorias terminan en el momento en que «el importante» decide tomar esposa y perpetuar su linaje. Y ya no le interesa rememorar el pasado ni siquiera aventurar el futuro: sólo decide vivir.

María Teresa Espasa

25 VALENCIANOS EN LA HISTORIA

FERNANDA ZABALA

258 PÀGINES

CARENA EDITORS, VALÈNCIA, 2003

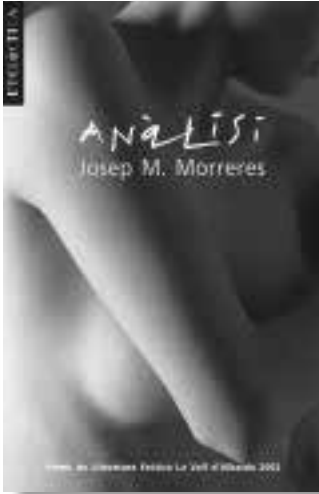
Contar variado

Curiosísimo plantel de figuras el que ha reunido Fernanda Zabala en su último libro titulado *125 Valencianos en la Historia*. Como su nombre indica, se trata de un conjunto de personajes de todas las épocas que la autora hace desfilar, uno tras otro, ante la atenta mirada del lector.

A lo largo de 258 páginas Zabala nos entrega, en breves capítulos, vidas y hazañas de quienes, según la autora, ya forman parte de la historia de Valencia. Podemos encontrar nombres de poetas (Vicent Andrés Estellés), santos (San Luis Bertran), cantantes (Concha Piquer), toreros, cortesanas, bandidos, almirantes, políticos, intelectuales, etc.

Probablemente la intención de la autora al presentar a personalidades tan diversas agrupadas en este libro, interesante y desenfadado, ha sido sacar del olvido o del anonimato a quienes vivieron en Valencia para poder proporcionar, según se manifiesta, «historias tan veraces como insólitas y la posibilidad de conocerlos o de profundizar, a partir de esos datos, en el estudio de algún personaje en concreto».

Mª Teresa Espasa

ANÀLISI

JOSEP M. MORRERES

PREMI DE LITERATURA ERÒTICA LA VALL D'ALBAIDA 2002

COL·LECCIÓ «L'ECLÈCTICA», 95, 124 PÀGINES

EDITORIAL BROMERA, ALZIRA, 2003

Febrada al divan

La veritat és que en els darrers temps pocs són els llibres de literatura eròtica que visiten les prestatgeries de les nostres llibreries. És com si el país haguera perdut aquella alegria dels vuitanta i encara dels noranta en què la Maria Jaén s'amorrava amb descaradura al piló seguida per altres autores i autors i encara per alguns directors de cinema. Però la cosa, vés a saber per què, va perdre trempera i a hores d'ara a penes destaquen dos premis especialitzats, La sonrisa vertical i justament el premi de La Vall d'Albaida en què Morrerès ha resultat guanyador en dues edicions, amb *Cinc Lais* l'any 1994 i amb *Anàlisi* en el 2002, llibre que ara ens ocupa.

Anàlisi és una novel·la discreta en el millor sentit de la paraula, bastida sobre una estructura senzilla, escrita meticulosament i amb esquisidesa. Potser ací rau el seu encís, en aquesta moderació, contenció de vegades sobrepasada amb escriu pels autors de narrativa eròtica. Morrerès tan sols necessita dos personatges centrals per centrar la seua acció: un contingut psiquiatre i una dama burgesa d'aspecte exuberant rendida agradablement als abusos sexuals d'un rude ebanista. A *Anàlisi* hi ha més de suggeriment que d'acció, més perversió oculta que evident, més sensualitat que sexe i això la converteix en una novel·la atractiva.

Francisc Viadel

BONES VEÏNES

E. LYS

COL·LECCIÓ «EL CAU», 3

128 PÀGINES

EDICIONS LA XARA, SIMAT DE LA VALLDIGNA, 2003

Els defcics del tast

Ací hi ha una novel·la construïda amb senzillesa, que ens lliga al transcurs dels esdeveniments fent jocs amb una galeria d'individus, delers i de les seues combinacions. Aquesta varietat permet mantindre un dinamisme que, sense aprofundir en les històries paral·leles, aprofita per a presentar cada personatge amb perspectiva i integrar-los dins el to suggeridor d'una lectura plaent.

L'acció acompanya els habitants d'una promoció de *bungalous*, que s'hi creuen i relacionen, amb més o menys superficialitat. Des de l'entrada d'una nova família que ens donarà pas a la carnalitat de la comunitat, fins a eixir amb Laura, la veïna que abandona la urbanització. El protagonista és, com calia, el sexe: de pensament i càlcul, visió, omissió i sobretot, obra artesana d'agradosa fluïdesa. A destacar que l'emascarament de l'autor o autora darrere la inicial del nom resulta un cert, doncs evita que desviem l'atenció cap a prejudicis i ajuda a deixar-nos dur per l'entreteniment de les pròpies històries.

Eduard Ramírez

EL MÓN DELS FORRELLATS FERRAN BATALLER
IL·LUSTRACIONS DE ROBBY

COL·LECCIÓ «EL GAT EN LA LLUNA», 22
76 PÀGINES

EDICIONS DEL BULLENT, PICANYA, 2003

Un món de l'inrevés?

Miquel i Ester són els dos bessons, enginyosos i atrevits, que protagonitzen l'últim llibre publicat per edicions del Bullent titulat *El món des forrellats*. En aquesta obra els joves lectors es trobaran amb una aventura on dos xiquets d'uns nou anys han de portar a cap una important missió en un món de l'inrevés, poblat d'éssers estranys.

Ferran Bataller, filòleg i traductor, ha escrit el llibre en un llenguatge proper amb ressons de velles històries populars, que tanmateix recorda els jocs d'ordinador, on s'han d'anar superant proves cada vegada més complexes. Les il·lustracions de Robby, en blanc i negre, són les justes per ajudar els xiquets i les xiquetes a posar imatges a les descripcions del món on es desenvolupa la fantàstica aventura.

L'obra en el seu conjunt, lluny de revolucionar el món, roman en els tradicionals estereotips morals i de gènere.

Nieves Avilés

UNA ACAMPADA EMBOLICADA JOSEP CHAPA MINGO
IL·LUSTRACIONS DE MARIA JOSÉ DEL AMO

COL·LECCIÓ «ELS LLIBRES DEL GAT EN LA LLUNA», 21
95 PÀGINES

EDICIONS DEL BULLENT, PICANYA, 2003

Amor rima amb por

Una excursió escolar serveix d'excusa a l'autor d'*Una acampada embolicada* per narrar una història on s'entrecruen els primers amors d'adolescència, l'aventura, la festa i un misteri esfereïdor que va prenent forma a poc a poc i on s'hi barreja la fantasia de les llegendes o rondalles populars i la versemblança d'algunes referències a fets escabrosos que ningú no sap del cert si són reals o només inventats.

Un grup d'amics viuran l'aventura més intensa de les seues curtes vides en un poble imaginari, Torre-seca, on una sèrie de successos estranys els faran sentir córrer calfreds pels seus cossos. La inventiva i la imaginació fantasiosa dels protagonistes els jugaran més d'una mala passada a l'hora d'interpretar i tractar de resoldre un misteri que, al capdavall, només haurà estat fruit de les seues ments àvides d'experiències noves i intenses. O, qui sap?, potser les sospites dels joves protagonistes d'aquest llibre no són del tot infundades. Després de tot, com ens fa entendre el final d'*Una emboscada embolicada*, res no és del tot cert ni del tot fals.

Sergi Verger

EL GRIPAU / ELS DOS GEGANTS DE SANT MARCEL·LÍ
CLARA SANTIRÓ

IL·LUSTRACIONS PACO GIMÉNEZ

COL·LECCIÓ «CONTES DE TOTS», 10 i 11, 31 PÀGINES

EDITORIAL DENES, VALÈNCIA, 2003

Dues rondalles urbanes

L'editorial Denes trau dos nous números de la seua col·lecció de rondalles *Contes de tots*. Totes dues curioses tant pel seu contingut, fantàstic en ambdós dels casos, com per la seua localització urbana, cosa poc comuna en aquest tipus d'històries. Així és, tant *El gripau* com *Els dos gegants de Sant Marcel·lí* estan localitzats al popular barri de Sant Marcel·lí de la ciutat de València, on l'autora s'hi va instal·lar fa molts anys. Així doncs, els contes donen contingut a algunes marques del paisatge urbà on transcorre la història que pren forma de llegenda i, en altres moments, de testimoni, ja que l'autora mateixa es constitueix en narradora privilegiada dels fets esdevinguts.

Les il·lustracions de Paco Giménez són, al nostre parer, un tant desiguals ja que no conserven un mateix criteri de qualitat. Juntament amb algunes làmines de gran riquesa expressiva, en trobem algunes que semblen més prompte una manera de omplir l'espai donat. En tot cas, és sempre una grata sorpresa trobar un dels millors il·lustradors valencians a l'edició valenciana. Per reblar el clau, també s'hi inclou un plànol de la ciutat de València on es pot localitzar el barri de Sant Marcel·lí.

Xavier Mínguez

LES SET CABRETES I EL LLOP / LA CASETA DE SUCRE
GERMANS GRIMM. EL FLAUTISTA D'HAMELÍN ANÒNIM

ADAPTACIÓ DE TERESA SABATÉ I MERCÉ VALLEJO

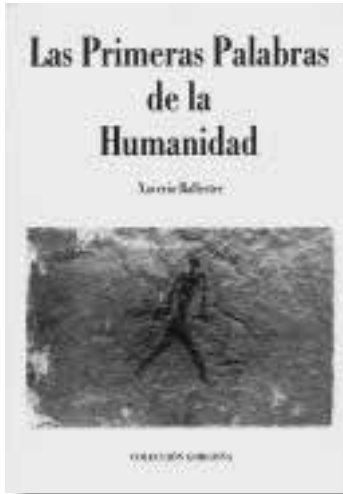
IL·LUSTRACIONS DE JULIA SERRA, RITA CULLA I MARIA ESPLUGA

L'EIXAM EDICIONS, TAVERNES BLANQUES, VALÈNCIA, 2002

Contes clàssics per als més menuts

L'editorial L'Eixam ha publicat en els darrers números de la col·lecció «Clàssics» tres originals adaptacions que recuperen, per als lectors més menuts, contes clàssics de la literatura infantil. Als textos, de les autores Teresa Sabaté i Mercé Vallejo, s'incorpora l'atractiu de les il·lustracions, que ocupen la plana sencera, de Julia Serra, Rita Culla i Maria Espluga. Amb els dibuixos, sobre els quals va sobreimprimir el text, les il·lustradores tracen un estil colorista, d'ambientació i força expressiu que recorda, en algun cas, a pintures d'èpoques contemporànies a les històries originals. Per als últims títols de la col·lecció, que ja va pel número 9, l'editorial ha escollit els contes *Les set cabretes i el llop* i *La caseta de sucre*, originals dels germans Grimm, i el conte anònim *El flautista d'Hamelin*. L'edició d'aquests clàssics inclou a les darreres planes una proposta didàctica, com a material de treball per a pares, mares i professors en què es plantegen qüestions sobre la història i la temàtica transversal de cada conte per a treballar el contingut amb els lectors.

Ana Gimeno

LAS PRIMERAS PALABRAS DE LA HUMANIDAD

XAVIERO BALLESTER

COL·LECCIÓ «GÓRGONA», 14

126 PÀGINES

EDICIONES TILDE, VALÈNCIA, 2002

El misteri de la paraula

Las primeras palabras de la humanidad és una aproximació teòrica a l'origen de la parla i al desenvolupament posterior i ramificat dels milers de llengües i idiomes que hi conviuen en els nostres dies. Com i quan adquirirem el do de la paraula? Com ha evolucionat la lingüística des d'aleshores? Per què els éssers humans hem estat els únics en normalitzar la comunicació dins la pròpia espècie? Són algunes de les reflexions en què de manera distesa aprofundeix el llibre. L'autor s'endinsa en una anàlisi prehistòrica quasi inèdita des d'una perspectiva lingüística però amb una voluntat mestissa que combina aportacions de diferents disciplines.

Des de l'aparició de les primeres paraules fins ara, on prestigiosos lingüistes analitzen i codifiquen el llenguatge, hi ha un enigmàtic procés de milions d'anys que queda reflectit en el llibre.

L'assaig, barreja de literatura científica i divulgativa, s'emmarca dins de la col·lecció Gorgona d'Ediciones Tilde que recull una sèrie de dissertacions sobre diversos temes d'interès científic i social.

Hèctor Sanjuan

PAULO FREIRE, UN ENCONTRE CRÍTIC

PETER MC. LAREN - PETER LEONARD

TRADUCCIÓ DE M.TERESA ALBERO FRANCÉS

246 PÀGINES

EDICIONS DEL CREC I DENES EDITORIAL, XÀTIVA 2003

Aproximació al ric univers de Freire

El brasiler Paulo Freire va ser un dels principals protagonistes de la renovació pedagògica i el creador del que podria anomenar-se la «pedagogia de l'alliberament». Els seus textos, especialment el clàssic *Pedagogia de l'oprimit*, van encetar una pregona i fructífera discussió arreu del món sobre el significat real de l'alfabetització (eina d'emancipació personal o de control per part del poder?) i sobre altres qüestions com la diferent manera d'entendre, segons les societats, el que és una persona «culta». En aquest volum es troben plegats una sèrie d'articles de pedagogs, escriptors i analistes diversos –alguns d'ells col·laboradors de Freire– que passen revista a molts dels rics matisos de l'obra i de la vida (profundament implicada amb l'alfabetització i l'emancipació de l'anomenat tercer món) del brasiler. La rica obra de Freire (que va arribar a ser regidor d'educació en la ciutat de São Paulo amb el PT de Lula) ha estat duta a la pràctica de formes molt diverses i roman avui més oberta i suggerent que mai. Aquest volum ens permet captar alguns dels seus infinits colors.

Jordi Sebastià

TERESA I LAURA

TERESA MONROIG I SALOM

COL·LECCIÓ «LLETRA LLARGA», 25

287 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2003

Petites i entranyables històries

Teresa i Laura és una narració de caire autobiogràfic plena de moments encisadors i de situacions que han teixit part de l'existència quotidiana de generacions enrera. Elles, la Teresa i la Laura, són dues bessones membres d'una família humil d'un poble de Castelló: Càlig. El llibre és la seua història, la d'elles i la de tota la gent que les envolta i que les ajuda a créixer; d'aquesta manera, assistim, amb les petites, a petites escenes del dia a dia, des del seu naixement fins a l'adolescència, que ens fan pensar, a cadascú de nosaltres, en els nostres pobles fa cinquanta anys i encara ara, ai las!, en certs aspectes: l'escola en castellà, el pes de l'església, els prejudicis, les prohibicions... però també qüestions memorables com ara els cucs de seda, el mercat a la plaça, la matança del porc, la descoberta de la natura...

L'autora ens ha dibuixat un retaule ple de moments vitals, de detalls, de tendresa i de senzillesa, però al mateix temps amb una riquesa d'expressions de la parla de Càlig que, de segur, aproparan el lector a la història contada.

Maria Sirera i Conca

MATA-RATES (I ALTRES VICIS)

ELIES BARBERÀ

COL·LECCIÓ «POESIA», 113

78 PÀGINES

EDITORIAL TRES I QUATRE, VALÈNCIA, 2003

Elogi de l'embraguessa

Aquest és un llibre perfumat amb l'alé espés de tots els alcohols, però no es tracta, en realitat, d'un elogi simple del fenomen etílic. En molts dels poemes el tema central no és sinó el desamor, i l'al·lusió al mam apareix com un refugi o un subterfugi on el poeta es reclou mentre la presència íntima que desitjava es dibuixa en la seua absència.

El poemari es divideix en tres parts: *Mata-rates* (amb 17 poemes), *Altres vicis* (19) i una coda final amb dues darreres peces. La presència de vectors molt definits, com l'al·lusió a la ciutat d'Alcoi (fins i tot implícitament, com en *C/Sant Jordi, 22, 3er, esquerra*), creua aquestes tres divisions i serveix com una mena de sutura. El poeta, argonauta etílic, es passeja per uns carrers que el desamor li fa estranyar i només se sent reconfortat amb el recurs a l'escalfor de l'alcohol.

Dir, finalment, que en tot el llibre s'alternen els poemes més llargs amb delicadeses més modestes, però l'autor assoleix el seu registre més depurat en poemes en prosa com ara *Francisco Manuel*.

Victor Cotlliure

EL LEÓN DE SIETE COLORES MARTA RIVERA FERNER

ALEJOY LAS NUBES ISABEL MARÍN

IL·LUSTRACIONS DE MABEL RAMOS

COL·LECCIÓ «ESTRELLA POLAR», 1 i 3, 32 i 24 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2003

Benvinguts els àlbums il·lustrats

L'editorial Brosquil llança una nova col·lecció infantil, en aquest cas d'àlbums il·lustrats a tot color. Un gènere que, llevat de l'editorial Tàndem, cap altra firma valenciana s'havia arriscat a treballar. La col·lecció «Estrella Polar», que així es diu aquesta nova iniciativa, comença amb un títol francament remarcable *El lleó de set colors*. Aquesta paràbola sobre la creació, de l'argentina Marta Rivera, ens presenta la història d'un lleó els cabells del qual, en lloc de ser rossos com la de la majoria de lleons, són de set colors diferents. El lleó farà un llarg viatge fins que assumirà la seua pròpia condició. Juntament amb un text atractiu, les il·lustracions barregen diverses tècniques pictòriques que recreen amb imaginació els paisatges africans.

D'altra banda, *Aleix i els núvols*, d'Isabel Marín tracta d'explicar d'una manera amena diferents fenòmens atmosfèrics a partir de la metàfora d'uns núvols que es casen dalt del cel. Les il·lustracions de Mabel Ramos, a pesar de no estar integrades en el text –cosa que facilitaria la lectura– donen una gran vivesa i color a la història.

Xavi Mínguez

EL GEÒMETRA

JOSEP LLUIS RICO I VERDÚ

COL·LECCIÓ «AUTORS D'ARA», 12

159 PÀGINES

EDITORIAL MARFIL, ALCOI, 2003

La señal de la bestia

Un joven es asesinado en el Castillo de Santa Bárbara de Alicante. Será el comisario en jefe Roberto Téllez, más conocido como Tirone por su gran parecido con el legendario actor de cine, quien tiene que resolver el caso. El comisario pide ayuda a Jaume Cortés, detective especialista y famoso por los éxitos obtenidos. El caso se presenta difícil de resolver pero el detective Cortés tiene una intuición: seguramente se encuentran frente a un asesino en serie.

A través de una narrativa que capta al lector desde las primeras páginas, Cortés y el comisario Téllez van reconstruyendo la trama argumental que se enreda lo suficiente como para despistar a la policía. Los asesinatos se suceden, todos ellos tienen ciertos puntos en común, propios de los *serial killer*. Cortés mantiene la teoría de que el asesino sigue un esquema basado en las novelas *El Perfume e Instinto básico*.

También aparecen las típicas notas dirigidas a la policía. De cualquier modo y sin ninguna duda la novela distrae, sometiendo al lector a un clima de suspense que el autor domina a la perfección.

M^o Teresa Espasa

**DE LA BIOTECNOLOGÍA A LA CLONACIÓN
¿ESPERANZA O AMENAZA?**

DIVERSOS AUTORS

COL·LECCIÓ «TÁBANO», 9, 122 PÀGINES

EDITORIAL DIÁLOGO, SAN ANTONIO DE BENAGÉBER, 2003

Biotecnologia per a adolescents

La biotecnologia ha passat a constituir un tema de constant polèmica des de la posada en pràctica de tècniques com l'enginyeria genètica. Tanmateix, la població rarament té accés als coneixements necessaris per entrar en aquesta polèmica.

Aquest llibre podria ser una eina per facilitar l'accés de la població a aquest debat. Ara bé, amb el seu enfocament, semblant al d'un llibre de text, sembla adreçar-se a un sector molt determinat de la població: els i les estudiants de secundària.

A més a més, cal destacar que el llibre està escrit per sis autors i autores diferents. Així s'enriqueix amb sis visions diferents del tema, tot i que en ocasions açò duu a una repetició d'algunes de les explicacions. D'altra banda, la qualitat dels textos resulta prou desigual.

La vàlua del llibre per impulsar el debat és innegable. Tanmateix, es troba a faltar: una contextualització de la biotecnologia dins la ciència en general i dins l'actual marc polític i social; i una explicació de les alternatives existents.

Ximo Guillem

EL CONFLICTO PALESTINO-ISRAELÍ. UN RECORRIDO HISTÓRICO PARA COMPRENDER EL PRESENTE

ALBERT FORT NAVARRO, ENRIQUE MARTÍNEZ IBAÑEZ

COL·LECCIÓ «TÁBANO», 8, 153 PÀGINES

EDITORIAL DIÁLOGO, VALÈNCIA, 2002

Història per entendre el present

Des que, fa més de mig segle, els jueus colonitzaren Palestina amb el suport del Regne Unit i els EUA, l'Orient Mitjà viu en guerra. Una guerra que s'ha cobrat un gran nombre de vides i que ha tingut, en més d'una ocasió, conseqüències internacionals de gran abast.

Amb aquest llibre, Albert Fort i Enrique Martínez ens conviden a recórrer la història d'aquest territori i dels pobles que avui l'habiten. D'aquesta manera se'ns mostren algunes de les claus per entendre el conflicte. Els drets dels jueus sobre aquestes terres es posen en dubte i els interessos internacionals de les grans potències queden al descobert.

La densitat d'informació amb què el llibre ens acull pot, en un primer moment, tirar enrere a aquells que no estan veritablement interessats en el tema. A mesura que avança el text, però, la important transcendència dels fets relatats segresta l'atenció de qualsevol lectora i no la deslliura fins el final de les seues pàgines. Així passa a ser un llibre molt recomanable per a qualsevol persona.

Ximo Guillem

CASTELLÓ LITERARI. ESTUDI D'HISTÒRIA CULTURAL DE LA CIUTAT
LLUÍS MESEGUER

COL·LECCIÓ «BIBLIOTECA DE LES AULES»,
SERIE MAIOR, 2, 448 PÀGINES

UNIVERSITAT JAUME I, CASTELLÓ DE LA PLANA, 2003

Castelló de la Plana: literatura, història i ciutat

Rigorós, exhaustiu i eruditíssim treball sobre la història literària de la ciutat de Castelló de la Plana. Partint d'un concepte dúctil i integrador de la literatura, que ultrapassaria els gèneres convencionals per donar cabuda també als textos històrics i científics i a la cultura de tradició oral, Meseguer realitza un minuciós inventari de la història de la literatura a Castelló, de Castelló i sobre Castelló i, sense caure en els paranys del localisme panxacontent ni de la «descontextualització negadora de la riquesa de matisos de la vida local», aconsegueix un admirable equilibri entre metodologia crítica i patriotisme literari, entre anàlisi històrica i valoració subjectiva, entre rigor i amenitat. Tot plegat, un ambiciós i reeixit projecte, imprescindible per entendre una ciutat complexa i singular que inicia, lentament, un retrobament amb ella mateixa i amb el paper dinamitzador de la cultura valenciana que durant molts anys tan bé ha sabut desenvolupar.

Josep Vicent Frechina

LA VALL DE LES SIS MESQUITES.
EL TREBALL I LA VIDA A LA VALLDIGNA MEDIEVAL

FERRAN GARCIA-OLIVER

COL·LECCIÓ «OBERTA», 100, 244 PÀGINES

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA, VALÈNCIA, 2003

La vida quotidiana de la Vallidigna, a l'època medieval

L'obra de Ferran Garcia-Oliver, el tercer llibre que publica sobre la Vallidigna, el dedica a l'estudi de la vida quotidiana durant l'època medieval. En aquest sentit complementa un estudi semblant, també dedicat a la Vallidigna, però referent als segles XVI a XVIII, publicat en 2002 per Eugenio Ciscar Pallarés. En l'obra podem veure la vida diària d'una comunitat majoritàriament mudèjar, les relacions amb els pobladors cristians, les cases, el treball quotidià, els problemes de les comunitats locals mudèjars i les relacions amb el senyor, el paisatge agrari, l'endeutament dels camperols, les diferències socials, el casament i les relacions entre els homes i dones, les relacions sexuals, els vestits i el menjar, o bé els problemes d'ordre públic. L'origen del llibre és la seua tesi de doctorat, però l'autor és escriptor a més d'historiador, el que explica que la descripció dels fets aparega d'una forma novel·lada. Com diu l'autor, ha tractat l'obra com un assaig, amb les notes imprescindibles i amb «el desig de fer circular més idees que certeses».

Francesc Torres